

Életem első foltvarró tábora, 2011. július 18.

Ez év tavaszán az a megtiszteltetés ért, hogy a Matyóföldi Foltvarrók meghívtak a nyári táborukba, mint előadót, és azt kérték, varrjunk valami „Editeset” a táborozókkal. Még sosem voltam foltvarró táborban, mondtam, épp ezért itt az idő, hogy legyek. Táskából sosem elég, gondoltam, azt fogunk varrni. A csoport vezetőjével megbeszéltem, és egy tavaszi közös varrós napjukon elvittem a táskát félig készen. Szóval ezt tanítanám, mutattam, jóváhagyták a tervet. Otthon szépen befejeztem a mintadarabot, és a nyár eleji foltvarrós összejövetelekre már azzal masíroztam, reklámoztam, hogy ez lesz a tábor egyik napján a munkadarab. Egyre közeledett a tábor kezdő napja, és én egyre jobban izgultam. Nem tudnám megmondani, azért, hogy most megyek először, vagy azért, hogy ilyen sok embernek tanítom a táskavarrást. Hogy biztos legyen a dolog, készítettem egy félig kész táskát is. Ezt azért, hogy jól megmutatható legyen rajta minden munkafázis.

A második naptól (csütörtöktől) csatlakoztam az alkotó táborhoz, mert talán tényleg ez a legjobban rá illó kifejezés:” Alkotó tábor”. Az első napon - mint megtudtam - a többiek neszesszert varrtak Katikával. Aztán kellékeket vásárolhattak Szép Gáboréktól a varrógépekhez, és ami a csúcs, és a későn jövők ebből kimaradtak, Gábor megnézte a lányok varrógépét, és segített beállítani azokat.

Csuda meleg volt, de mindenki rendületlenül dolgozott. Két csoportra oszlott a társaság: az egyik fele Zsuzsikával házat épített, a másik fele Melindával várost. Nem semmi, ahogy így ránéztem. Még egyiket sem próbáltam ki. Most az egyszerűbb és rövidebb ideig tartó munkát választottam, a házikót. Bevallom, hogy az alkotásban csak a tetővel végeztem.

Vonzott a falakon lévő csodaszép alkotások sora. Muszáj volt megnézni és lefotózni is, hogy otthon még többször nézegethessem. Mindenféle technika volt itt. Én is csatlakoztam a kiállítók sorához. Tatabányán, egy tavaszi összejövetelen tanultam egy technikát, amit a saját kis csoportomnak is megmutattam. Az egyik tag, Verácska tetszését is megnyerte, és egy kis falvédőt varr belőle. Igaz, még nincs befejezve, de jól látható, mit lehet belőle kihozni. Sajnos, a kecskeméti lányok este hazamentek, nekik - nehogy kimaradjanak ebből - megmutattam egy előre elkészített mintán, hogy kell szétvágni, kirakni és összevarrni a házikókat.

Ebéd után ellátogattunk a Matyó Múzeum egy háromévenként megrendezésre kerülő kézimunka kiállítására, gyönyörű volt. Visszatérve az alkotótáborba kávé, tea és süti várt bennünket a vendéglátók jóvoltából, és ez minden nap így volt, csak mindig másfajta volt a süti. Ezután kezdődött a délutáni varrás. Mindenki gőzerővel dolgozott. Varrás közben azért beszélgettünk is, hiszen asszonyból vagyunk. Kiderült, hogy milyen sok helyről érkeztek a résztvevők:

Székesfehérvár, Budapest, Miskolc, Andornaktálya, Eger, Debrecen, Kecskemét, Makó, Jászberény, Bag, Gyál, Sárospatak, Mezőkövesd bocsánat, hogy csak a nagyokat sorolom.

Vacsora után már mindenki nagyon izgatott volt, milyen táskát is varrunk, ezért elővettük a mintadarabot és a félig készet is. A táska varrásához mindenki kapott szabásmintát, amit otthon elő kellett készíteni. Akiknek nem volt elég idejük, vagy csak jobban szeretik irányítással szétvágni a csodaszép anyagokat, kiszabogattuk a táskához való mintákat. Sokan úgy gondolták, ezt meg se lehet varrni ennyi idő alatt. Alig vártuk a reggelt, hogy kezdhesünk.

Még mindig nagyon meleg volt. Lelkesen kezdtünk varrni, egyik asztaltól a másikhoz siettem, mindig volt kérdés. Voltak nehezebb és egyszerűbb varrási szakaszok. Kis malőrök, bontások és még bontások. Ez így természetes, még aki sokszor varrt táskát, mint én is, elárulhatom, szoktam bontani, mert az a tapasztalatom, ha elmismásolom, később megbánom.

Ebéd után Zoller Miklós újságjait és könyveit nézhettük és vásárolhattuk meg. Délutánra kezdett kirajzolódni a forma. Összevarrtuk a táska elejét, megvarrtuk a vállpántot pihentetésnek. Következett a táska szélességét adó pánt, ezt mindenki szerette, mert egyszerű, gyors rész volt. Belekezdünk a táska hátuljába, a zipzár varrás a legbonyolultabb része a táskának, aki ezzel kész volt, már lejtős úton haladhatott a cél felé. Elérkezett a vacsoraidő, de nem ez a fontos. Az alkotó tábor szervező Matyóföldi Foltvarrók kirándulást szerveztek számunkra pihenésképpen a „Hadasba”. Meglátogattunk három, korabeli szegény matyó parasztházat, ahol elkalauzoltak bennünket a látnivalók sokaságában. A végállomás Kis Jankó Bori háza volt, ahol a foltvarró háziasszonyaink a világ legjobb tepertőjét és zsíros kenyerét tálalták házi paradicsom és paprika társaságában. Visszatérve a táborba, új erővel folytattuk a táskavarrást.

A táska díszje az origami hajtogatott virág. Először papírból meghajtogattuk a könnyebbség kedvéért, utána anyagból varrtuk meg. Néhány táska el is készült teljesen.

Nagyon sokan most varrtak először táskát, merem remélni, hogy az irányításom alatt elkezdett táskák megérik, hogy otthon befejezzék őket, és nyári ruhák kiegészítőjeként viseljék őket.

A legizgalmasabb a szombat délelőtt volt, amire sokan és sok félével készültek. Az ötlet börze a foltvarrás desszertje. Izgalmas új dolgokat lehet ilyenkor tanulni. Néhány a sok közül: Illat baba, levendulatartó. Papírra varrással készült kis kacsa, virág, nárcisz. Cica minták minden méretben. Közben mindenki igyekezett befejezni a már elkezdett alkotásokat.

A tábor háziasszonyai Bertháné Csirmaz Évike vezetésével azon fáradoztak, hogy e négy nap alatt minden gördülékenyen menjen, minden és mindenki a helyén legyen, és akkor, amikor kell, mondhatom sikerült. A jókedv és vidámság a bizonyíték, hogy a fáradozásuk sikerrel járt. Köszönjük.

Gyorsan elröpült ez a három nap, és még nem is készítettünk csoportképet. Így aztán az utolsó ebéd előtt egy jó kis fotó is került a fényképezőgépre emléknék erről a csudijó társaságról.

Veletek, jövőre, ugyanitt!

Köszönöm, hogy ott lehettem.

Kazincbarcika, 2011. július 19.

*Kiss Lászlóné
foltvarró*

